

شاه مجبور شد آموزگار را برکنار کند و جعفر شریف‌امامی را با شعار «آشتی ملی» به نخست‌وزیری بگمارد. امام خمینی با ارسال پیام و افشای نیرنگ تازه رژیم پهلوی، خواهان ادامه مبارزه تا سرنگونی نظام پادشاهی در ایران شدند. به همین جهت تظاهرات مردم در شهرهای ایران ادامه پیدا کرد. در تهران بعد از برگزاری نماز عید فطر (۱۳ شهریور) تظاهرات گسترده‌ای صورت گرفت و تکرار آن در سه روز بعد، با حضور انبوه و یکپارچه زنان همراه بود.

بخوانیم و پاسخ دهیم

متنی که در زیر آمده است قسمتی از گزارش جلسه داخلی سفارت آمریکا در آبان ۱۳۵۷ است. در این گزارش به حمایت دولت آمریکا و انگلستان از محمدرضا شاه در اوج بحران تصریح می‌شود. استعمار انگلیس و آمریکا پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ در تصاحب ایران رقابت داشتند ولی هنگام مشاهده سقوط حکومت پهلوی دست از رقابت کشیدند و یکپارچه از آن حکومت حمایت کردند.

محرمانه

اول نوامبر ۱۹۷۸

سفیر جلسه را با مروری بر حوادث هفته شروع کرد. چند روز خیلی سخت و آشفته و بدترین روز یکشنبه ۲۹ اکتبر بود. گروه‌های بسیار زیاد [و] غیرقابل کنترل در خیابان‌ها تظاهرات می‌کردند. فقط یک گروه بسیار کوچک به نفع دولت تظاهرات کردند که چشمگیر نبود و صورت مصنوعی داشت. رئیس‌جمهور کارتر دیروز ولیعهد را به حضور پذیرفت و پشتیبانی قاطع خود را از شاه اعلام کرد... سفیر پارسونز^۱ و سولیوان^۲ صحبت‌های خود را با شاه ادامه دادند. اکنون دیدگاه‌های سیاسی شاه منسجم‌تر شده است. اما در مجلس قهرمانی وجود ندارد که به پا خیزد و قاطعانه از دولت شریف‌امامی پشتیبانی کند. نخست‌وزیر سخت افسرده و خسته شده است و اقلیت کمی در دولت تصمیم می‌گیرند.

(اسناد لانه جاسوسی آمریکا، جلد ۱، ص ۳۰۶)

سؤال: به نظر شما چرا استعمار انگلیس و آمریکا با پدیدار شدن افق پیروزی انقلاب اسلامی ایران دست از رقابت کشیده و به حمایت یکپارچه و یک صدا از محمدرضا پهلوی روی آوردند؟

قیام خونین ۱۷ شهریور

حکومت پهلوی برای جلوگیری از ادامه تظاهرات و اعتراضات در روز جمعه ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ در تهران و چند شهر دیگر حکومت نظامی برقرار کرد. مردم تهران بی‌اعتنا به اخطارها و هشدارهای رژیم در میدان شهدا (ژاله سابق) تجمع کردند. درخیمان پهلوی مردم را به گلوله بستند و جمع زیادی از آنان را به شهادت رساندند. به دنبال این جنایت هولناک، رئیس‌جمهور آمریکا بار دیگر به صراحت از رژیم پهلوی حمایت کرد.

۱. آنتونی پارسونز آخرین سفیر انگلیس در ایران قبل از پیروزی انقلاب اسلامی است. او از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۷ سفارت کشورش در تهران را برعهده داشت و در این سال کمی قبل از فرار شاه از ایران، به مأموریت خود خاتمه داد و به لندن بازگشت.
۲. ویلیام هیلی سولیوان آخرین سفیر آمریکا در ایران در فاصله دی ماه ۱۳۵۵ تا فروردین ۱۳۵۸ بود.